

Jakość przedszkola w „ustawie przedszkolnej”

„Spraw sobie oczy szklane i niczym bezcenny polityk
udawaj, że dostrzegasz, czego nie widzisz”
W. Shakespeare, „Król Lear”, akt IV (tłum. W. Chwalewski)

Unia Europejska od dawna promuje idee rozwijania instytucjonalnej opieki i wczesnej edukacji dla dzieci, które nie osiągnęły obowiązkowego wieku szkolnego. A jak kwestia wychowania przedszkolnego wygląda w Polsce? Spójrzmy na to zagadnienie w kontekście nowej „ustawy przedszkolnej”.

W 1996 r. Komisja Europejska wyznaczyła cel objęcia 90% dzieci w wieku 3–6 lat opieką instytucjonalną do 2006 r. W 2000 r. Komisja przyjęła strategię lizbońską. Jednym z jej celów był wzrost zatrudnienia mężczyzn do 70% i kobiet do 60% do roku 2010. Uznano, że zapewnienie przez państwa członkowskie opieki instytucjonalnej nad dziećmi pozwoli osiągnąć większą aktywność kobiet na rynku pracy. Z kolei 14 lutego 2002 r. w Barcelonie ministrowie edukacji z krajów Unii i Komisja Europejska przyjęli program dotyczący rozwoju systemów edukacji w krajach UE – jego zamierzeniem było m.in. osiągnięcie w Europie do roku 2010 najwyższego poziomu edukacji, tak aby mogła ona stanowić wzór dla całego świata pod względem jakości i użyteczności społecznej. Jednym z tych obszarów była edukacja przedszkolna.

W zakresie opieki nad małym dzieckiem przyjęto następujące cele:

- objęcie opieką pozarodzinną przynajmniej 90% dzieci w wieku od 3 lat do osiągnięcia wieku obowiązku szkolnego;
- objęcie opieką pozarodzinną przynajmniej 33% dzieci w wieku poniżej 3 lat.

Do chwili obecnej tylko nieliczne kraje osiągnęły te cele. Pierwszy cel osiągnęło osiem państw UE: Belgia, Dania, Francja, Niemcy, Irlandia, Szwecja, Hiszpania i Włochy, a drugi – pięć: Dania, Holandia, Szwecja, Belgia i Hiszpania. Inne cele edukacji przedszkolnej w Europie, poza wzrostem zatrudnienia, to budowanie wysokiej jakości kapitału ludzkiego, wyrównywanie szans oraz zachęcanie do posiadania większej liczby dzieci (element polityki prorodzinnej).

Obecny status polskich placówek przedszkolnych

W Polsce często używamy określenia „wychowanie przedszkolne”, mówiąc o pracy placówek przedszkolnych, jednak to termin „edukacja przedszkolna” stosowany w Europie jest coraz powszechniejszy i wydaje się lepiej opisywać pracę tych placówek.

Zadania z zakresu wychowania przedszkolnego realizowane są przez różne placówki edukacyjne, w tym: publiczne (samorządowe) przedszkola, oddziały przedszkolne przy szkołach podstawowych oraz inne formy wychowania przedszkolnego, placówki publiczne prowadzone przez inne niż samorząd podmioty prawne i osoby fizyczne oraz niepubliczne prowadzone przez podmioty prawne lub osoby fizyczne. Istnieją▶

IBE entuzjaści edukacji

Konferencja o sześciolatkach

Ponad 200 osób zgromadziła konferencja o sześciolatkach. Instytut Badań Edukacyjnych zorganizował ją wraz z Uniwersytetem Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy. Eksperti Instytutu przedstawili wyniki badania sześcio- i siedmiolatków na starcie szkolnym.

[Źródło](#)

► ca obecnie sieć placówek przedszkolnych nie wyczerpuje jednak zapotrzebowania na edukację małych dzieci. Sytuację tę mają poprawić wprowadzone 1 września 2013 r. przepisy „ustawy przedszkolnej”.

Jakie zmiany wprowadza „ustawa przedszkolna”?

Cele nakreślone przez nową „ustawę przedszkolną” są ambitne i wyznaczają kierunek rozwoju wychowania przedszkolnego na najbliższych kilka lat. Ważnym aspektem wprowadzanych zmian jest zapewnienie większej dostępności i upowszechnienie wychowania przedszkolnego. Od 1 września 2015 r. wszystkie dzieci czteroletnie (z początkiem roku szkolnego w tym roku kalendarzowym, w którym ukończą cztery lata) będą miały zagwarantowane ustawą prawo do korzystania z wychowania przedszkolnego. Od 1 września 2017 r. podobne prawo uzyskają dzieci trzyletnie. Zapewnienie warunków do realizacji wyżej wymienionego prawa jest zadaniem własnym gminy.

W praktyce oznacza to, że jeśli rodzice zdecydują się na zapisanie swojego trzy- lub czteroletniego dziecka do przedszkola, obowiązkiem gminy będzie zagwarantowanie mu miejsca. Do dyspozycji gmina będzie miała zarówno prowadzone przez siebie

publiczne przedszkola lub inne formy wychowania przedszkolnego, jak i placówki niepubliczne. W tym celu gmina będzie ogłaszać otwarte konkursy na realizację zadań z zakresu wychowania przedszkolnego. Niepubliczne placówki, które zdecydują się uczestniczyć w konkursie, będą musiały dostosować się do warunków i opłat określonych dla przedszkoli samorządowych.

Dotychczasowe oddziały przedszkolne w szkole podstawowej do 1 września 2017 r. zostaną obligatoryjnie przekształcone w przedszkola. W konsekwencji tego kroku będą tworzone zespoły szkolno-przedszkolne. Ponieważ tworzenie takich zespołów jest określone ustawą, nie będzie trzeba stosować zapisów niektórych ustaw, np. dotyczących odwoływania dyrektora szkoły podstawowej i powoływania dyrektora zespołu. Nauczyciele oddziału przedszkolnego i szkoły staną się automatycznie nauczycielami zespołu.

Najbardziej odczuwalną zmianą dla rodziców jest wprowadzenie ustawowego ograniczenia opłat za pobyt dziecka w przedszkolu. Rodzice nie zapłacą za pięć godzin, podczas których przedszkole (również inne formy wychowania przedszkolnego) ma realizować podstawę programową wychowania przedszkolnego, a pozostałe godziny pobytu dziecka nie mogą być droższe niż 1 zł

za każdą dodatkową godzinę. Rada gminy (miasta) uchwała wysokość opłaty i warunki zwolnień od niej.

Istotną zmianą jest również wprowadzenie dofinansowania edukacji przedszkolnej na poziomie gminy (miasta) przez udzielanie rocznej dotacji celowej. Uruchomiona od września tego roku – i stopniowo zwiększana w kolejnych latach – dotacja celowa z budżetu państwa ma być przeznaczona na:

- rozwój wychowania przedszkolnego, w tym na zwiększenie liczby miejsc i poprawę warunków wychowania przedszkolnego;
- rekompensatę utraconych dochodów w związku z ustawowym ograniczeniem do 1 zł wysokości opłaty ponoszonej przez rodziców za każdą godzinę przekraczającą ustalony przez radę gminy czas bezpłatnego nauczania, wychowania i opieki;
- rekompensatę dodatkowych wydatków związanych ze zwiększeniem wysokości dotacji dla tych przedszkoli niepublicznych, które zdecydują się na ograniczone ustawowo opłaty, takie jak w przedszkolach publicznych.

Wysokość dotacji celowej dla danej gminy na rok budżetowy jest iloczynem kwoty rocznej (określonej w ustawie) i liczby dzieci korzystających z wychowania przedszkolnego ►

Zapraszamy do lektury artykułów z czasopism wydawanych przez placówki doskonalenia nauczycieli!

[Meritum Mazowiecki Kwartalnik Edukacyjny](#)
nr 2(29)/2013

„Myśl przewodnia najnowszy numeru – *Od gotowości szkolnej do dojrzałości życiowej* – wydaje się kwintesencją celu całej edukacji. Jak ważny jest szkolny start, nie trzeba nikogo przekonywać. Staramy się zatem skupić na najmłodszych uczniach, ale również potraktować temat wieloaspektowo: mając na uwadze przedszkolaki, dzieci rozpoczynające naukę w szkole, uczniów klas III, wreszcie gimnazjalistów, którzy stają przed wyborem drogi życiowej” (cyt. ze wstępu).

► go na obszarze danej gminy (łącznie z placówkami niepublicznymi). Kwotę roczną ustala się na podstawie danych z bazy systemu informacji oświatowej (SIO) według stanu na 30 września roku poprzedzającego rok udzielenia dotacji.

Wprowadzone zmiany tworzą lepsze warunki do wyrównywania szans rozwoju małych dzieci. Aby jednak w rzeczywistości przełożyły się na poprawę edukacji przedszkolnej, gminy oraz dyrektorzy placówek przedszkolnych muszą wykorzystać szansę, którą daje ustawa.

Realizacja podstawy programowej wychowania przedszkolnego

Zgodnie z zapisami ustawy o systemie oświaty przedszkole powinno realizować zadania wynikające z podstawy programowej wychowania przedszkolnego przez pięć godzin dziennie, a rodzice nie mogą być obciążani jakimikolwiek kosztami za ten czas pracy przedszkola. To gminy były – i nadal są – zobowiązane do zapewnienia odpowiednich warunków sprzyjających realizacji podstawy programowej.

Już kilkanaście lat temu przedszkola, wspólnie z gminami, ustaliły godziny pracy tak, by wspomniane obowiązkowe godziny były

wyróżnione w planie dnia, a wszystkie zajęcia organizowane w tym czasie poświęcano realizacji podstawy programowej. Nie w każdym przypadku tak się jednak stało – część zajęć, które wynikają bezpośrednio z podstawy programowej wychowania przedszkolnego, nadal była organizowana poza wyznaczonym pięciogodzinnym czasem pracy przedszkola.

To właśnie w tych przedszkolach obserwujemy dziś największe kłopoty z wdrażaniem najnowszych zmian. Wprowadzenie wspomnianego powyżej ograniczenia opłat ponoszonych przez rodziców spowodowało, że część zajęć traktowanych dotychczas jako dodatkowe (a realizujące podstawę programową), nie może być zrealizowana z powodu braku środków na opłacenie prowadzących je specjalistów.

W takiej sytuacji dyrektorzy przedszkoli – wraz z radą pedagogiczną – powinni raz jeszcze bardzo szczegółowo przeanalizować plany pracy przedszkola oraz programy tworzone przez nauczycieli i porównać wnioski z podstawą programową wychowania przedszkolnego. Jeżeli okaże się to potrzebne, trzeba będzie skorygować organizację pracy przedszkola tak, by w ustalonym pięciogodzinnym czasie pracy były organizowane tylko te zajęcia, które służą realizacji

podstawy programowej. Inne zajęcia (utrwalające, rozwijające zdolności i zainteresowania dzieci) trzeba planować w innym czasie.

Warto w tym miejscu podkreślić, że to nauczyciel prowadzący dany oddział przedszkolny jest w pełni odpowiedzialny za właściwą realizację podstawy programowej wychowania przedszkolnego. Od tej odpowiedzialności nic nie może go zwalniać – nawet to, że pewne zajęcia prowadzą lub współprowadzą specjaliści. To on tworzy program lub modyfikuje program innego autora, biorąc pod uwagę potrzeby grupy dzieci, to on ten program realizuje. Zatrudniony specjalista wspiera go w tej pracy, ale nie zdejmuje z niego odpowiedzialności.

Wiele problemów zgłaszanych przez nauczycieli i dyrektorów przedszkoli dotyczy zajęć z rytmiki – pojawia się pytanie, czy rytmika powinna być traktowana jako zajęcia dodatkowe. Ten przypadek rozważę zatem bardziej szczegółowo. Cele wychowania przedszkolnego wynikające z podstawy programowej wskazują m.in. na troskę o zdrowie dzieci, ich rozwój fizyczny oraz sprawność ruchową. Aby powyższe cele zostały osiągnięte, zadaniem nauczycieli jest kształcenie dzieci w następujących obszarach:

- wychowanie zdrowotne i kształtowanie sprawności ruchowej, ►

Sześciolatek w szkole

Zapraszamy do zapoznania się z prezentacją towarzyszącą pierwszej konferencji prasowej nowej minister edukacji. Tematyka konferencji: sześciolatek w szkole.

[Materiały do pobrania](#)

Infolinia MEN

Dla rodziców sześciolatek, którzy mają wątpliwości lub coś ich niepokoi, MEN uruchomiło infolinię, gdzie można uzyskać odpowiedzi na pytania w sprawie obniżenia wieku szkolnego.

[Więcej informacji](#)

- ▶ • wychowanie przez sztukę – muzyka i śpiew, pląsy i taniec.

Już z samej podstawy programowej bez wątplenia wynika, że dziecko w wieku przedszkolnym powinno mieć zapewnione zajęcia rytmiczno-muzyczne podczas podstawowych zajęć, czyli zajęć realizujących zadania z podstawy programowej.

Za realizację podstawy programowej odpowiedzialni są nauczyciele przedszkola, którzy powinni prowadzić związane z nią zajęcia. Doświadczenia ostatnich lat pokazują, że w wielu przedszkolach zajęcia z rytmiki prowadzili zewnątrzni specjaliści, najczęściej w ramach zajęć dodatkowych. Umieszczenie tych zajęć w podstawowym czasie pracy przedszkola musi wpłynąć na rozpoczęcie procesu doskonalenia nauczycieli. Doskonalenie jest potrzebne, również z powodu podniesienia jakości pracy przedszkola w tym obszarze.

Warto jednocześnie chronić doświadczenia przedszkoli i wysoką jakość zajęć z rytmiki prowadzonych przez specjalistów. Różnica pomiędzy zajęciami prowadzonymi przez dodatkowego specjalistę wykwalifikowanego muzycznie i potrafiącego grać na instrumencie a tymi prowadzonymi przez nauczyciela jest zasadnicza. Zajęcia ryt-

miczno-muzyczne to przecież słuchanie żywej muzyki, wystukiwanie rytmu, ćwiczenie poczucia rytmu, zróżnicowanych układów tanecznych dostosowanych do wieku dzieci, oddechu z przepony, doskonalenie gry na prostych instrumentach – takich jak fujarka czy dzwonki, montaż umiejętności muzyczno-tanecznych dzieci oraz grupy w całość. W przypadku gdy nauczycielowi przedszkolnemu brakuje wystarczających kompetencji do prowadzenia zajęć rytmicznych, doskonałym rozwiązaniem będzie współpraca ze specjalistą zatrudnionym w przedszkolu.

Zajęcia, o których piszę w tej części artykułu, sprzyjają realizacji podstawy programowej i powinny być bezpłatnie dostępne dla dzieci w czasie podstawowych pięciu godzin pracy przedszkola.

Organizacja pracy przedszkola poza pięcioma godzinami przewidzianymi na realizację podstawy programowej

Zajęcia wynikające z realizacji podstawy programowej wychowania przedszkolnego są łatwe do zdefiniowania. Wystarczy dobrze przeanalizować podstawę programową. Znacznie trudniej odpowiedzieć na pytania, jak zorganizować pracę przedszkola i jakie zajęcia zaproponować dzieciom poza godzinami przewidzianymi na realizację podstawy

programowej. Nie ma żadnego zapisu prawnego, który wskazywałby rodzaj zajęć i czas ich trwania. Wszyscy jesteśmy przekonani, że nie powinny to być wyłącznie zajęcia opiekuńcze, które zamieniają przedszkola jedynie w „przechowalnię”.

Wprowadzona zmiana w „ustawie przedszkolnej”, sprowadzająca się do zapisu, że rodzice (prawni opiekunowie) dziecka nie mogą płacić więcej niż 1 zł za dodatkową godzinę pobytu dziecka w placówce, stwarza wiele kłopotów i wprowadza wiele interpretacji dotyczących organizacji pracy przedszkoli. Zanim przejdę do meritum, pokażę szerszy kontekst finansowy.

Prowadzenie przedszkoli było i nadal jest zadaniem własnym gminy. Wspomniana powyżej dotacja celowa ma jedynie wesprzeć ją w tym ważnym zadaniu. Samorząd otrzymuje zatem dodatkowe środki, które – przy założeniu, że wysokość środków przeznaczonych do tej pory na edukację przedszkolną w gminie się nie obniży – mogą być zużytkowane również na podniesienie jakości pracy przedszkoli, w tym na dofinansowanie zajęć oferowanych w placówkach przedszkolnych. Problemy w przedszkolach pojawiają się wtedy, gdy gmina zmniejsza dotychczasowe nakłady na prowadzenie przedszkoli i gdy tę dotację celową przeznacza na bieżące i pod-

Pakiet edukacyjny *Sześciolatek w szkole*

Doñośląska Biblioteka Pedagogiczna udostępniła kolejny pakiet edukacyjny, tym razem poświęcony edukacji sześciolatek.

Zapraszamy rodziców i nauczycieli do korzystania ze zgromadzonych materiałów.

[Publikacja do pobrania](#)

▶ stawowe (w ramach pięciogodzinnego dnia pracy) zadania edukacji przedszkolnej.

Zakładając, że mamy gminy dbające przede wszystkim o jakość pracy swoich przedszkoli, rolą dyrektora i nauczycieli będzie opracowanie i wdrożenie takich działań, by pozostające w przedszkolu dzieci miały zapewnione różnorodne i dobre jakościowo zajęcia również poza pięcioma godzinami przewidzianymi na realizację podstawy programowej. Już dotychczasowa praktyka pokazuje, jak wiele zajęć – ciekawych i rozwijających dziecięce zainteresowania i talenty – można realizować w tym czasie. W przedszkolach często uruchamiane są np. koła szachowe, teatralne, kulinarne, komputerowe czy koła podróżników.

Zajęcia dodatkowe są prowadzone głównie przez nauczycielki. Ustawa o systemie oświaty dopuszcza prawną możliwość prowadzenia zajęć dodatkowych przez wolontariuszy. Warto więc pomyśleć o zaangażowaniu w wolontariat rodziców czy studentów kierunków pedagogicznych. Wśród tej grupy osób można znaleźć wielu wspaniałych specjalistów w różnych obszarach. Wzbogacimy w ten sposób ofertę przedszkolną i tą drogą podniesiemy również jakość usługi przedszkolnej. Organy prowadzące mogą te zajęcia dofinansować, również w formie

grantów z projektów realizowanych w ramach funduszy unijnych. Upowszechnienie wychowania przedszkolnego jest i jeszcze przez kilka lat będzie ważnym priorytetem dla państw Unii Europejskiej.

Powyższe zajęcia specjalistyczne mogą być prowadzone przez wolontariuszy lub finansowane (szczególnie wynagrodzenia prowadzących zajęcia) ze środków organu prowadzącego, w tym pochodzących np. ze środków unijnych. Dofinansowywanie w formie zakupu np. pomocy dydaktycznych może pochodzić ze środków rady rodziców.

Organizacja zajęć dodatkowych w przedszkolu

Zajęcia dodatkowe mogą być organizowane na terenie przedszkola, ale w czasie, gdy dzieci nie przebywają już w przedszkolu, czyli po okresie pobytu określonym w deklaracji rodziców przy zapisie. Zajęcia te muszą być finansowane z zewnętrznych źródeł w stosunku do planu finansowego przedszkola – np. pochodzących od rodziców, podmiotów prawnych i in.

Do dziś sporo niejasności budzi określenie „po zajęciach w przedszkolu”. Uważam, że pojęcie to należy rozpatrywać z punktu widzenia dziecka. To dziecko powinno być „po

zajęciach”. Rozpatrzmy konkretną sytuację. Z deklaracji rodziców wynika np., że znaczna grupa dzieci w środę będzie przebywać w przedszkolu tylko do godziny 16:00. O tej porze liczba dzieci w przedszkolu jest tak mała, że do zajęć przedszkolnych z nimi potrzebna jest tylko jedna sala z zapleczem. Nic nie stoi zatem na przeszkodzie, by w niewykorzystywanych przez przedszkole salach od godziny 16:00 mogłyby odbywać się zajęcia dodatkowe dla dzieci, które skończyły już zajęcia.

W przypadku znalezienia podmiotu, który zapewni finansowanie zajęć (np. rada rodziców), oraz załatwienia wszystkich formalności związanych z wynajęciem sali w przedszkolu, dodatkowe zajęcia będą mogły się odbywać zgodnie z obowiązującym prawem. Zajęcia te mogą prowadzić osoby fizyczne, firmy, rodzice pasjonaci, którzy posiadają umiejętności i wiedzę z danego zakresu. Rodzice są wówczas stroną aktywną w tym procesie.

Warto jednak pamiętać o tym, że dyrektor przedszkola, wynajmując pomieszczenie przedszkolne, z punktu widzenia prawa nie odpowiada za bezpieczeństwo dzieci na dodatkowych zajęciach oraz za stronę merytoryczną tych zajęć. Dyrektor może jednak – w ramach dobrej współpracy z ro- ▶

► dziećmi oraz w trosce o jakość usług kierowanych do dzieci – monitorować proces i interweniować w przypadku zauważonych nieprawidłowości.

Zwracam uwagę na bardzo istotny element procedury związanej z realizacją zajęć dodatkowych w przedszkolu. Dzieci po zajęciach w przedszkolu są odbierane przez rodziców lub upoważnione osoby. Rodzice mogą także upoważnić do odbioru dziecka z przedszkola osobę prowadzącą dodatkowe zajęcia. Od tego momentu przedszkole nie odpowiada za dziecko, a odpowiedzialność przechodzi na odbierającego dziecko, rodziców lub osobę prowadzącą dodatkowe zajęcia.

Podsumowanie

Omówione powyżej rozwiązania wynikające z nowej „ustawy przedszkolnej” pokazują drogę rozwoju edukacji przedszkolnej w Polsce do 2017 r. Rozwój ten powinien objąć kilka obszarów:

- bazę – modernizację, wyposażenie i tworzenie nowych placówek;
- programy – różnorodność zajęć zarówno dotyczących realizacji podstawy programowej, jak i uzupełniających oraz wspierających indywidualny rozwój dziecka;
- współpracę – środowisko przedszkolne, szkolne, lokalne, specjalistów, wymianę doświadczeń;
- doskonalenie – udział w projektach UE, szkoleniach, kursach, doskonaleniu;

- mechanizmy finansowania przedszkoli;
- dostępność i upowszechnienie przedszkoli.

W procesie wdrażania omawianych zmian ważne jest szukanie rozwiązań i angażowanie wszystkich podmiotów, którym edukacja przedszkolna leży na sercu. Ważne, aby w nowej rzeczywistości ponownie zadać pytanie o funkcję i miejsce przedszkola – czy jest to pierwszy, niezwykle istotny etap edukacji, czy przede wszystkim sposób zapewnienia opieki dzieciom, których rodzice pracują.

*Gorące podziękowania
za konsultacje merytoryczne
składam Andrzejowi Peremu
Mirela Nawrot*

Podstawa prawna

Ustawa z 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. 2004 nr 256, poz. 2572 ze zm.). | Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z 27 sierpnia 2012 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół – załącznik nr 1 – Podstawa programowa wychowania przedszkolnego dla przedszkoli (Dz.U. 2012, poz. 977).

Mirela Nawrot

Nauczycielka dyplomowana wychowania przedszkolnego, posiada certyfikaty trenerskie „Szkolny organizator rozwoju edukacji” w zakresie doskonalenia nauczycieli i wspomagania rozwoju szkoły, „Szkoła gier i symulacji” (School for professionals VII The European Qualifications Framework School of games and simulation) w zakresie konstruowania gier dydaktycznych, edukatorski TERM-IAE w zakresie organizacji i zarządzania. Koordynator sieci w zakresie organizacji prowadzenia sieci w edukacji.

Była dyrektorem w Przedszkolu Miejskim, konsultantką ODN w pracowni organizacji i zarządzania, nauczycielem akademickim. Dyrektor Ośrodka Doskonalenia i Kształcenia Ustawicznego PARTNER, Przedszkola Niepublicznego „Stokrotka”. Autorka publikacji dla kadry kierowniczej i pedagogicznej. Trener w projekcie systemowym „Szkoła współpracy. Uczniowie i rodzice kapitałem społecznym nowoczesnej szkoły”, animator SORE w projekcie systemowym „Kompleksowe wspomaganie szkół”.

Współpracowała w zespole konsultantów w ramach projektu systemowego „Doskonalenie strategii zarządzania oświatą na poziomie regionalnym i lokalnym”, „Status zawodowy dyrektora szkoły – poradnik dla samorządów i dyrektorów”. Inicjator i założycielka sieci uczących się przedszkoli SUPEŁ oraz sieci placówek doskonalenia ALFA.

Jak rozwijać zdolności najmłodszych uczniów

„Jestem przekonana, że wasze doświadczenia będą służyć innym szkołom i wskazywać ścieżki, jakimi można i należy podążać w pracy z najmłodszymi uczniami zdolnymi” – powiedziała Joanna Berdzik, podsekretarz stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej, podczas ogólnopolskiej konferencji *Rozwijanie zdolności najmłodszych uczniów w szkole – planowanie i organizacja wsparcia dla uczniów uzdolnionych na etapie edukacji wczesnoszkolnej*.

Celem konferencji była wymiana dobrych praktyk sieci Szkół Odkrywców Talentów, a także poszerzenie poziomu wiedzy uczestników w zakresie sposobów identyfikowania i rozwijania zainteresowań oraz predyspozycji i zdolności najmłodszych uczniów w szkole. W konferencji wzięli udział dyrektorzy i nauczyciele szkół uczestniczących w projekcie, a także przedstawiciele szkół zainteresowanych zagadnieniami związanymi z tą tematyką.

Podczas konferencji wiceminister Joanna Berdzik oraz dyrektor Ośrodka Rozwoju

Edukacji Piotr Dmochowski-Lipski wręczyli dyrektorom i przedstawicielom szkół wyróżnienia za podjęcie działań związanych z rozwijaniem zdolności najmłodszych uczniów podczas lekcji i zajęć pozalekcyjnych. Otrzymało je 50 szkół, które przedstawiły najlepsze praktyki w rozwijaniu potencjału uczniów klas I–III.

Wręczając wyróżnienia, wiceminister Joanna Berdzik podkreśliła, że sześciolatki są gotowe do pójścia do szkoły, a szkoły są przygotowane do ich przyjęcia. „Wszystkie dzieci mają jakieś talenty, naszym zadaniem jest odpowiednio je rozpoznać i wspierać ich rozwój. Zależy nam na tym, aby wszystkie szkoły mogły skorzystać z waszych doświadczeń, rad i pomocy” – mówiła do wyróżnionych wiceminister Joanna Berdzik.

Dwudniową (7–8 listopada) konferencję zorganizowano w ramach projektu „Opracowanie i wdrożenie kompleksowego systemu pracy z uczniem zdolnym”, współfinansowanego przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego.

Jego efektem ma być m.in. wprowadzenie zmian legislacyjnych i metodycznych, a także pogłębiona analiza obecnie istniejącego systemu, w tym dotycząca organizacji oraz sposobu przeprowadzania konkursów, turniejów i olimpiad.

W realizację projektu zaangażowani są m.in. nauczyciele, dyrektorzy szkół, rodzice, przedstawiciele organów prowadzących szkoły oraz reprezentanci organizacji pozarządowych zajmujących się problematyką ucznia zdolnego, pracownicy poradni psychologiczno-pedagogicznych, ośrodków doskonalenia nauczycieli i kuratoriów oświaty. Długofalowym rezultatem podjętych działań ma być upowszechnienie i dostosowanie do potrzeb uczniów różnorodnych form zajęć mających na celu odkrywanie i rozwijanie zdolności.

[Źródło](#)

